

Ünnepek

Lekció: Jn. 20.1-23

Textus 1Pét. 1.3-9

2003. ápr. 20.

Gazdagrét, Húsvét

Élő reménység

Péter, Jézus tanítványa, reményvesztett ember. Láta, amint Jézust fegyveresek viszik el, és maga is megrettent. Titokban követte őt, nem kíváncsiságból, hanem féltő szeretetből. Ez azonban bajba sodorta, mert felismerték, hogy ő is Jézushoz tartozik. Így minden fogadkozása ellenére Jézus szavai bizonyultak igaznak: mielőtt a kakas megszólal, háromszor tagadsz meg engem. Péter, aki szereti Jézust, keserves sírásra fakadt.

Két nappal később még szomorúbb a helyzet. Nemcsak önmagában kellett csalódnia, de az általa szeretett, az Isten Fiának vallott Jézust is elveszítette. Semmi nem mentette meg attól, hogy kivégezzék egy keresztre szegezve. Tudja Péter, hogy hamisan ítélték el, hogy semmi nem igaz a vádból; látta, hogy a vezetők és Pilátus hogyan éltek vissza hatalmukkal és hogyan érték el a céljukat, végigélte hogyan győz a hazugság az igazság felett. Hol van reménység, lehet-e bármiben bízni és hinni, ha ezt meg lehet tenni? Péter számára minden kilátástalan. Jézus meghalt, az álmok szertefoszlottak, de még csak arra sincs lehetősége, hogy elrendezze vele azt, ami nyomja a lelkét: minden igyekezete ellenére megtagadta azt, akit szeret. Nincs igazság, nincs reménység, és nincs lelki erő az újrakezdéshez. Jézus Krisztus meghalt, ő pedig hűtlenné lett.

I. Az élő reménység

30 évvel később ugyanez a Péter egy levelet ír a Jézust szeretőknek, a benne hívőknek. A levél bevezetőjében Istent magasztalja: *"Áldott a mi Urunk Jézus Krisztus Istene és Atyja, aki nagy irgalmából újjá szült minket Jézus Krisztusnak a halottak közül való feltámadása által élő reménységre..."*. A korábban teljes reménytelenségbe süllyedő Péter élő reménységről tesz bizonyosságot, és ezzel bátorítja szorult helyzetbe került testvéreit. A küzdelemben, a csüggedésben, a bizonytalanságban, gyűlölködés közepette van valamink, mondja Péter, aki nem elméleteket gyárt, hanem tapasztalatból beszél. Mi ez?

Élő reménységről beszél, amit részletesebben is elénk tár. A mennyben van fenntartva számunkra, írja. Valami, ami a miénk, amit részünkre tettek félre, amit azonban még nem birtokolunk, ami felett még nem rendelkezünk. Örökség, amire várni kell, de ami mégis bennünket illet. Részben már itt van, a miénk, részben még nem élvezzük a maga teljességében. Ennek az örökségnek, Isten által őrzött üdvösségnek sorolja fel jellemzőit a sokat tapasztalt Péter.

El nem múló, szeplőtelen, hervadhatatlan. Azaz lényegileg különbözik mindattól, ami már itt a miénk, ami mi magunk vagyunk. Mert akármiről is legyen szó - vagyonról, tervekről, szerelemről, családról, életről - minden múlandó, és mindent elér a mocsok. És még csak győzködni sem kell magunkat arról, hogy ez így van. Váratlan halálesetek éppúgy rádöbbennek erre, mint az elmúlás, az élet beszűkülésének, leépülésének nehéz és gyakran fájdalmasan hosszú folyamata. (4 éves kisfiú teljes lebénulása, nagypénteki haláleset az országúton, 90 éves szomszéd néni haldoklása.) Minden a hervadás, az elmúlás alá vettetett. Hasonlóan, semmi nincs, amihez ne tapadhatna gonoszság. Semmi nincs, ami végérvényesen tiszta és igaz maradhat. És ez a Péter által említett élő reménység tárgyának kettőssége: tökéletes, el nem múló, szeplőtelen világ - de még nem birtokoljuk. A miénk, tartozik valami hozzánk, ami nem vettetett az elmúlás, a pusztulás, a hiábavalóság alá - de mi magunknak még szembe kell néznünk a saját és mások tisztátalanságával, az elmúlással, az egyéni, társadalmi és környezeti pusztulással, a halállal. Péter, aki a teljes reménytelenségben élő reménységet talált, ismeri az ebben a feszültségben élt életet, és ezzel bátorítja szenvedések között élő testvéreit.

II. Az élő reménység haszna

Péter tudja, hogy nincs azonnali megoldás azok számára sem, akiknek van élő reménységük. A balesetet szenvedett kisfiú gyógyulása orvosilag lehetetlen, és nincs ígéret arra, hogy Isten meggyógyítja - még ha tudjuk, tesz ilyet ma is. Az autóbalesetben elhunyt ács erre az életre már nem támad fel. A szomszéd néninek pedig előbb-utóbb el kell mennie. A keresztyéneket, akiknek ír - a mai kínai keresztyének egy részéhez hasonlóan - üldözik. Tanárok elvesztik állásukat és ezért családjuk nélkülöz, mások házait felgyújtják, családtagjait börtönbe és kényszermunkatáborba viszik. Mi az élő reménység, az elmúlhatatlan örökség haszna ebben az életben?

"Ezen örvendeztek, noha most, mivel így kellett lennie, egy kissé megsomorodtatok különféle kísértések között, hogy a ti megpróbált hitetek, amely sokkal értékesebb a veszendő, de tűzben kipróbált aragnál, Jézus Krisztus megjelenésekor méltónak bizonyuljon a dicséretre, dicsőségre és tisztességre." - válaszolja kérdésünkre Péter. Az élő reménység, az elmúlhatatlan, tőlünk elszakíthatatlan örökség felől való bizonyosság, az Istentől készített jövő látomása minden körülmények között örömet jelent. Mégpedig kimondhatatlan, ujjongó örömet, ahogy Péter írja. Félreértés ne essék: a kitörő öröm forrása nem a szenvedések elhordozása, hanem az élő reménység, a biztosan félretett örökségünk, egy másik világ látomása. Az alábbiakban egy levélből idézek, amit egy kínai keresztyén írt az őket írt üldözésről a 80-as évek elején. Fialalokról van szó, akik Isten Lelke által felindítva Jézus Krisztust hirdették lakóhelyüktől távol, egy szegény régióban, amíg a hatóságok közbe nem léptek, és le nem tartóztatták őket.

"Amikor a környékbeli testvérek látták, amint több mint három napon át megkötözve ott térdeltek a földön víz és élelelem nélkül, botokkal összeverve úgy, hogy az arcuk véres volt, kezeik pedig elsötétültek a kötelektől, és mindeközben imádkoztak, énekeltek és dicsőítették Istent, a testvérek is osztozni kívántak üldöztetésükben, és készek voltak velük együtt börtönbe kerülni. Így terjedt el mindenhova az evangélium tüze ezen a területen az elmúlt időben. Soha sem volt itt korábban ébredés, de az üldözésen keresztül ez a terület befogadta az élet magjait. ... Szeretett testvéreim, az emberek szemében ez szomorú esemény, de a keresztyének számára olyan, mint egy gazdag lakodalom. Ezt a leckét nem lehet könyvekből megtanulni, ennek csodálatos ízét ritkán kóstolhatja ember. Ez a gazdag élet nem létezik kényelmes körülmények között. Ahol nincs kereszt, ott korona sincs. ... Ha a szőlőszemet nem préselik össze, nem lesz belőle bor. Drága testvéreim, a szentek, akik a szenvedés kohójába szálltak alá, nem szenvedtek hátrányt, sőt, arcuk dicsőségtől ragyogott, lelkük erővel telt meg, nagy erővel hirdették az Isten Igéjét, és sokkal gazdagabb életet találtak. A Sátán nem tudta rávenni őket, hogy megtagadják a hitüket. Mindezek után szabadon bocsátották őket." (The Resurrection of the Chinese Church, 161.o.) Erről beszél Péter, ezt élte át a korai keresztyének, és ma is testvéreink szerte a világban. Ez az az élő reménység, amely túlmutat e világ minden hiábavalóságán.

Ahol ez a reménység jelen van, nem viszolyognak az idősöktől. Nem szigetelik el őket, és nem kerülnek el minden áron a halál néven nevezését. Nem istenítik a szépséget, erőt és fiatalságot, mert tudják, hogy igen törekeny bálványistenek ezek.

Ahol ez a reménység jelen van, nem kerekedik felül egész generációkon a kilátástalanság, értelmetlenség érzése. Nemcsak az számít, amit az ember anyagilag elér, ill. nem adja fel, ha úgy látja, nem teljesülnek álmái. Nem válik mindeneket irányító, kiüresítő hatalommá a pénz.

Ahol ez a reménység jelen van, máshogy állnak családi megpróbáltatásokhoz, betegségekhez, kudarcokhoz. Előre tekintve az eljövendőre, ahol nem lesz sem betegség, sem gyász, sem sírás, sem szenvedés, élő reménységgel hordozzák a terheket.

III. Az élő reménység forrása

Ez a reménység azonban nem születik úgy, hogy "remélj és csak akard". Nem kapható sem hypemarketben bankkártyáért, sem templomban perselypénzért. Nem lehet megörökölni a nagyszülőktől, és nem kérheted el a barátodtól. Nem találsz titkos leírást megszerzéséről, nincs varázsszó, sem mágikus hely. Ez az élő reménység elérhetetlen számunkra saját erőforrásainkból. Péternek sem az idő múlása hozott reménységet a reményvesztettségben. Valami más történt, valami meglepő, valami olyan, amire nem számított. Így dicséri Istent ezért:

"Áldott a mi Urunk Jézus Krisztus Isten és Atyja, aki nagy irgalmából újjá szült minket Jézus Krisztusnak a halottak közül való feltámadása által élő reménységre..."

Péter változása a feltámadás napján kezdődik. Azon a napon, amikor az Atya feltámasztja a Fiút. Nem azzal, hogy látja Jézus üres sírját. Nem azzal, hogy híreket hallott másoktól, miszerint Jézus él. Hanem azzal, hogy találkozott a feltámadottal. Jézus megjelent a tanítványok között: békesség néktek! És Péter szívét kitörő öröm járta át: hát él, mégis él! A következő pillanatban azonban beléhasított a szégyen: megtagadtam, mit tettem, hogyan kerüljek elé... Jézus azonban megkereste az alkalmát annak, hogy Pétert helyreállítsa. Háromszor kérdezte meg Pétert: Simon, Jóna fia, szeretsz-e engem? És Péter háromszor felelte: igen Uram, te tudod, hogy szeretlek téged. És Jézus háromszor bízta meg a feladattal: akkor legeltesd az én bárányaimat. Péter pedig meggyógyult, megváltozott, új ember lett.

A feltámadottal való találkozás feszítette szét az elveszettség, a reménytelenség, a halálos üresség és kilátástalanság kereteit. A Jézussal való találkozásban kapott gyógyulást, és élte át, hogy Jézus a tagadás ellenére is szereti, és új lehetőséget ad neki. A találkozásban élte át a bocsánatot, szakadt le róla a bűn nyomasztó terhe. Új ember lett.

Ezért szívből szereti és magasztalja Istent teljes szívből még évtizedek múltán is. *"Áldott a mi Urunk Jézus Krisztus Isten és Atyja, aki nagy irgalmából újjá szült minket Jézus Krisztusnak a halottak közül való feltámadása által élő reménységre..."*

Magunkat reménységre, egy eljövendő világ látomására, kudarcaink feletti bocsánatra újjátenni nem tudjuk. De a feltámadott Jézus kész velünk találkozni, és Péterhez hasonlóan egy új jövőt, élő reménységet nyitni bennünk. Ő az, aki azóta is, és mai is ugyanezt cselekszi. Szentlelke által itt van, és ha kéred, ha engeded, megérint és újat kezd benned. Mert Jézus feltámadása új élet forrása - minde egyes embernek, és a teremtett világnak is! Örvendezzünk és dicsőítsük őt!!!
ÁMEN!